PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (ketvirtoji kolegija)

SPRENDIMAS

2004 m. lapkričio 24 d.*

Byloje T-393/02

Henkel KGaA, įsteigta Diuseldorfe (Vokietija), atstovaujama advokatės C. Osterrieth, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą U. Pfleghar ir G. Schneider,

atsakovę,

dėl ieškinio, susijusio su 2002 m. spalio 3 d. VRDT Ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimu (byla R 313/2001-4) dėl erdvinio prekių ženklo, kurį sudaro balto ir permatomo flakono forma, įregistravimu,

* Proceso kalba: vokiečių.

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS
TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas H. Legal, teisėjai V. Tiili ir M. Vilaras,

posėdžio sekretorius J. Plingers, administratorius,

atsižvelgęs į 2002 m. gruodžio 27 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje gautą ieškinį,

atsižvelgęs į 2002 m. balandžio 24 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje gautą atsiliepimą į ieškinį,

įvykus 2004 m. birželio 10 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Faktinės aplinkybės

1 1999 m. gegužės 5 d. ieškovė, remdamasi iš dalies pakeistu 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1), pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) paraišką Bendrijos prekių ženklui.

2 Prekių ženklas, kurį buvo prašoma įregistruoti, — tai toliau pateikiamas erdvinis žymuo:

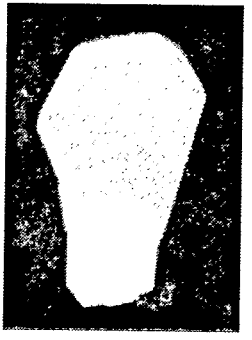

3 Paraiškoje nurodomos permatoma ir balta spalvos.

4 Prekės, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso 3 ir 20 klasėms pagal peržiūrėtą ir pakeistą 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutartį dėl tarptautinės prekių ir paslaugų ženklų registravimo klasifikacijos ir aprašomos taip:

— 3 klasė: „Muilai; balinimo preparatai ir kitos skalbimo medžiagos; valymo ir poliravimo preparatai; tualeto oro gaivikliai; cheminės porceliano, akmenų, medžio, stiklo, metalo ir plastmasės valymo priemonės“,

— 20 klasė: „Plastikinės skystų, tirštų ir pastos pavidalo talpyklos“.

5 2000 m. rugsėjo 28 d. laišku ekspertas informavo ieškovę, kad dėl to, jog prekių ženklas neturi skiriamųjų požymių Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto prasme, jis, remiantis šia nuostata, negali būti registruojamas. Ekspertas konstatavo, kad dugnu į viršų pastatytas butelis kosmetikos srityje visiškai nėra neįprastas.

6 2000 m. spalio 9 d. ieškovė užginčijo išvadą, kad jos prekių ženklas neturi skiriamųjų požymių. Jos teigimu, skiriamasis nagrinėjamos formos efektas atsiranda dėl formos ir spalvų sąveikos.

7 2001 m. kovo 23 d. Sprendimu ekspertas, remdamasis Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktu, atmetė paraišką

8 2001 m. kovo 28 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 56 straipsniu, pateikė VRDT skundą dėl eksperto sprendimo.

9 2002 m. spalio 3 d. Sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT ketvirtoji apeliacinė taryba atmetė apeliacinį skundą. Ji paneigė, kad registruojamas prekių ženklas turi skiriamąjį požymį Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto prasme. Iš esmės Apeliacinė taryba teigė, kad registruojamą prekių ženklą sudaro apskritai valymo priemonių talpykloms būdingos forma ir spalva ir kad jų kombinacija neturi jokio skiriamojo požymio. Apeliacinės tarybos nuomone, jokia registruojamo žymens charakteristika neturi vidinių skiriamųjų požymių, todėl mažai tikėtina, jog paprastas vartotojas, skiriantis mažai dėmesio skalbimo priemonių talpyklos formai ir spalvai, laikys šiuos požymius komercinės kilmės nuoroda.

Šalių reikalavimai

10 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

11 VRDT Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

12 Iš esmės ieškovė pateikia vienintelį ieškinio pagrindą, susijusį su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu.

Šalių argumentai

13 Ieškovė ginčija Apeliacinės tarybos vertinimą, kad registruojamas prekių ženklas neturi skiriamųjų požymių. Prekių ženklas turi konkretų skiriamąjį požymį, jeigu jis gali būti suvokiamas visuomenės kaip priemonė, skirianti vienos įmonės prekes ir paslaugas nuo kitų įmonių prekių ar paslaugų. Skiriamasis požymis turi būti nustatomas atsižvelgiant į paraiškoje nurodytas prekes ir paslaugas (šiuo klausimu žr. 1999 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Procter & Gamble prieš VRDT (BABY-DRY)*, T-163/98, Rink. p. II-2383, 21 punktą).

14 Ieškovės teigimu, prekių, kurios vartotojui yra siūlomos skystos, atveju gamintojas, kurdamas pakuotę – nagrinėjamu atveju butelio formos talpyklą, – turi didelę veiksmų laisvę. Visuomenė tai suvokia ir taip pat žino, kad gamintojai sukūrė ir naudoja pakuotę kaip prekių kilmės nuorodą. Ieškovė pateikia pasaulyje plačiai žinomą *Coca-Cola* butelį kaip pavyzdį, kad ypač butelio forma gali nurodyti prekių kilmę.

15 Kalbėdama apie nagrinėjamą formą ieškovė, remdamasi savo pateiktais pavyzdžiais, tvirtina, kad talpykla turi daug ypatumų, kurie ją aiškiai skiria nuo kitų tokiems pat produktams naudojamų talpyklų. Prekių ženklą, kurį prašo įregistruoti, ieškovas aprašo kaip labai plokščią butelį, kurio forma iš priekio primena geometrinę aitvaro formą – t. y. pagrindinę formą, kurioje du skirtingo dydžio trikampiai sujungiami bendru pagrindu, o apatinis ir viršutinis kampas nukirsti. Anot ieškovo, viršutinis trikampis – žiūrint į jį be nukirsto kampo – yra beveik lygiakraštis trikampis, o apatinis trikampis – smailiakampis. Butelyje yra kamštis.

16 Pagal ieškovės aprašymą kamščio iš „nepermatomos plastikinės" medžiagos formos pagrindas yra heksaedras, kurio priekinių ir šoninių briaunų santykis maždaug 2 : 1. Kamščio, kurio aukštis sudaro maždaug 20 % viso butelio aukščio, priekinėje ir galinėje plačioje sienelėje yra iškilus „V" formos profilis, pratęsiantis šoninių korpuso briaunų liniją. Virš kamščio yra siauras korpusas iš permatomo balkšvo plastiko. Jo viršutinis kampas yra nukirstas, ir taip suformuojamas stačiakampis paviršius, o priekinės ir galinės sienelių paviršius kiek išgaubtas. Maksimalus šio korpuso gylis iš esmės atitinka šoninių kamščio briaunų ilgį.

17 Be to, ieškovė teigia, kad nagrinėjama talpykla sąmoningai sukuriamas kontrastas, palyginti su tradicinėmis tokio tipo talpyklų formomis. Anot ieškovės, talpykla turi daug kampų, briaunų ir paviršių, suteikiančių jai kristalo išvaizdą, o šį aspektą paryškina balkšvai balta spalva. Talpykla sąmoningai akcentuoja tam tikrą aštrumą ir agresyvumą, o tai, ieškovės teigimu, pabrėžia nagrinėjamos talpyklos paskirtį naudoti ją kaip tualeto valymo priemonės tarą. Ieškovė tvirtina, kad, priešingai nei kitų talpyklų atveju, šiuo atveju kamštis yra integruotas į bendrą vaizdą, dėl to pakuotė sukelia vientisumo įspūdį. Galiausiai, pasak ieškovės, talpykla nuo žinomų formų skiriasi tuo, kad yra ypač plokščia.

18 Ieškovė primena, kad jos prekės ženklas yra įregistruotas kaip tarptautinis prekių ženklas pagal 1989 m. birželio 27 d. Madrido sutarties dėl tarptautinės prekių ženklų registracijos protokolą. Vienuolika Europos Bendrijų valstybių narių, t. y. Belgijos Karalystė, Danijos Karalystė, Vokietijos Federacinė Respublika, Ispanijos Karalystė, Prancūzijos Respublika, Italijos Respublika, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė, Nyderlandų Karalystė, Austrijos Respublika, Portugalijos Respublika ir Suomijos Respublika neatsisakė įregistruoti šio prekių ženklo. Danijos Karalystė iš pradžių ketino taikyti atmetimo pagrindą, tačiau galiausiai Danijos prekių ženklų tarnyba

leido įregistruoti prekių ženklą motyvuodama tuo, kad tai atitinka VRDT praktiką erdvinių prekių ženklų atveju. Ieškovė priduria, kad nagrinėjamas prekių ženklas Šveicarijoje yra įregistruotas kaip nacionalinis.

19 VRDT teigia, jog Apeliacinė taryba rėmėsi tuo, kad nagrinėjamas erdvinis žymuo neturi skiriamųjų požymių.

20 Kad galėtų būti prekių ženklu, pakuotė turi būti tinkama sužadinti vartotojo vaizduotėje įspūdžius apie prekės kilmę, taip turėti įtakos vartotojo sprendimui pirkti, nes tik esant tokiai sąlygai pakuotė gali užtikrinti prekės kilmės identitetą, t. y. tai, kad visos taip pažymėtos prekės ar paslaugos yra pagamintos kontroliuojant vienintelei įmonei (1998 m. rugsėjo 29 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Canon*, C-39/97, Rink. p. I-5507, 28 punktas).

21 VRDT pirmiausia tvirtina, kad prekių, kurios negali būti realizuojamos be pakuotės, įpakavimas vartotojo vertinamas tik kaip prekę sauganti pakuotė. Plataus vartojimo prekių atveju, kaip yra nagrinėjamu atveju, vartotojas paprastai nesieja prekės pakuotės formos su šios prekės komercine kilme. Pačią prekės pakuotę vartotojas suvokia kaip kilmės nuorodą tik tuomet, jeigu ta pakuotė pritraukia jo dėmesį, pvz., jeigu ji akivaizdžiai skiriasi nuo kitų panašių tokių pačių prekių pakuočių. VRDT remiasi 2002 m. vasario 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimu *Mag Instrument prieš VRDT (Žibintuvėlių forma)* (T-88/00, Rink. p. II-467, 37 punktas), pagal kurį, jeigu atitinkamas vartotojas yra pripratęs prie formų, atitinkančių nagrinėjamą formą ir galinčių turėti daugybę modelių, išvaizdos, darytina prielaida, kad tokios formos veikiau suvokiamos kaip vienos iš įprastų formų variantai, o ne kaip komercinė prekių kilmės nuoroda.

22 Todėl, VRDT nuomone, būtina nustatyti, kokį įspūdį pakuotė sukelia atitinkamam vartotojui. Tam reikia vadovautis numanomais paprasto, normaliai informuoto, protingai dėmesingo ir nuovokaus vartotojo lūkesčiais (1998 m. liepos 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Gut Springenheide ir Tusky*, C-210/96, Rink. p. I-4657, 31 punktas).

23 VRDT taip pat teigia, kad Apeliacinė taryba teisingai įvertino tai, kaip atitinkama visuomenės dalis suvoks žymenį. Nepaisant to, kad nagrinėjamas talpyklos apipavidalinimas iš tikrųjų turi tam tikrų, pavyzdžiui, formos ir spalvos, ypatumų, kurie ją skiria nuo kitų tos pačios rūšies produktams paprastai rinkoje naudojamų talpyklų, vis dėlto to nepakanka, kad būtų galima pripažinti, jog jis turi skiriamųjų požymių, sąlygojančių, kad vartotojai šią talpyklą suvoks kaip prekės kilmės nuorodą.

24 Kalbėdama apie galimus spalvos ypatumus, VRDT teigia, kad bendra patirtis leidžia tvirtinti, jog baltas kamštis ir permatomas korpusas atitinkamame ekonomikos sektoriuje yra labai paplitę. Pasirinktos spalvos negali būti laikomos neįprastomis. VRDT nuomone, permatomo korpuso pasirinkimas nėra spalvos pasirinkimas tikrąja to žodžio prasme. Be to, jeigu vartotojas tiesiogiai mato talpykloje esančią substanciją ir jos spalvą, pati talpykla nustumiama į antrą planą.

25 Atsakydama į ieškovės argumentą, kad nagrinėjamos talpyklos forma smarkiai skiriasi nuo kitų tualeto valymo priemonių talpyklų, VRDT tvirtina, kad ieškovė pateikė paraišką skirtingoms 3 ir 20 klasių prekėms, kurių sąrašas yra labai didelis ir jame taip pat yra dantų pastos, kosmetikos produktų – pavyzdžiui, dušo želės – ar indų plovimo priemonės, kurių atveju nagrinėjama forma yra dažnai naudojama. Nepaisant to, kad ieškovė ketina naudoti registruojamą formą tik tualeto valymo

priemonėms, VRDT mano, jog ji turi vertinti registruojamos formos skiriamuosius požymius visų Bendrijos prekių ženklo paraiškoje nurodytų produktų atžvilgiu.

26 VRDT pripažįsta, kad yra įmanoma, jog tam tikro skaičiaus rinkoje siūlomų talpyklų formos skiriasi nuo žymens, kurį prašoma įregistruoti, formos. Tačiau tai visiškai nereiškia, kad nagrinėjamas žymuo automatiškai turi skiriamųjų požymių. VRDT nuomone, pasirinkta forma turi turėti ypatumų, galinčių patraukti vartotojo dėmesį, t. y. ji turi stipriai skirtis nuo naudojamų formų. Be to, aplinkybė, kad valymo ar skalbimo priemonės talpyklą galima pastatyti kamščiu į apačią, nelaikytina ypatumu, galinčiu patraukti vartotojo dėmesį; priešingai, šiuo atveju kalbama apie labai paplitusį pateikimo būdą, pavyzdžiui, dantų pastos tūbelių atveju. Nagrinėjamu atveju VRDT tvirtina, kad vartotojas iš pasirinktos valymo ar skalbimo priemonės pakuotės rūšies nedarys išvados, kad šiuo atveju tai yra komercinės kilmės nuoroda. VRDT teigimu, ir skirtingų talpyklos požymių kombinacija nesąlygos, jog vartotojas suvoks registruojamą formą kitaip nei paprasčiausią pakuotę, t. y. vartotojai neatpažins komercinės prekių kilmės nuorodos.

27 Tuo pačiu metu VRDT daro išvadą, kad registruojamas prekių ženklas bet kuriuo atveju neturi minimalių registracijai reikalaujamų skiriamųjų požymių.

28 Be to, kalbėdama apie ankstesnes nacionalines registracijas, VRDT teigia, kad būtų sveikintina, jog valstybių narių ir VRDT praktika sutaptų, tačiau teisiniu požiūriu nacionalinės valdžios institucijos nėra saistomos VRDT sprendimais, ir atvirkščiai. Todėl ankstesnės registracijos valstybėse narėse yra tik aplinkybės, į kurias galima atsižvelgti, tačiau šios registracijos neturi lemiamos reikšmės (2001 m. sausio 31 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld prieš VRDT (Giroform)*, T-331/99, Rink. p. II-433, 26 punktas).

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

29 Remiantis Reglamento Nr. 40/94 4 straipsniu, išorinis prekių arba jų pakuočių vaizdas gali sudaryti Bendrijos prekių ženklą, jeigu jie leidžia atskirti vienos įmonės prekes nuo kitų įmonių prekių. Be to, remiantis to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punktu, neregistruojami „neturintys jokio skiriamojo požymio prekių ženklai".

30 Pirmiausia primintina, kad, remiantis teismų praktika, prekių ženklai, kuriems taikomas Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktas, visų pirma yra tokie prekių ženklai, kurie atitinkamos visuomenės dalies požiūriu visuotinai naudojami ekonominėje apyvartoje atitinkamoms prekėms ar paslaugoms pateikti arba kurių atžvilgiu mažu mažiausiai yra konkrečių duomenų, leidžiančių daryti išvadą, kad jie yra tinkami naudoti tokias tikslais (2002 m. lapkričio 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Bosch prieš VRDT (Kit Pro ir Kit Super Pro)*, T-79/01 ir T-86/01, Rink. p. II-4881, 19 punktas ir 2003 m. gruodžio 3 d. Sprendimo *Nestlé Waters France prieš VRDT (Butelio forma)*, T-305/02, Rink. p. II–0000, 28 punktas). Be to, žymenys, kuriems taikoma ši nuostata, negali atlikti pagrindinės prekių ženklo paskirties, būtent nurodyti prekės ar paslaugos kilmę, kad vartotojas, kuris įsigyja šiuo prekių ženklu pažymėtą prekę arba paslaugą, vėlesnio įsigijimo metu galėtų priimti vienokį sprendimą, jeigu patirtis buvo teigiama, arba kitokį, jeigu ji buvo neigiama (2002 m. vasario 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Rewe-Zentral prieš VRDT (LITE)*, T-79/00, Rink. p. II-705, 26 punktas; minėto sprendimo *Kit Pro ir Kit Super Pro* 19 punktas; 2003 m. balandžio 30 d. Sprendimo *Axions ir Belce prieš VRDT (Rudo cigaro ir aukso luito forma)*, T-324/01 ir T-110/02, Rink. p. II-1897, 29 punktas ir minėto sprendimo *Butelio forma* 28 punktas).

31 Be to, kalbant apie erdvinius prekių ženklus, juo labiau forma, kurią prašoma įregistruoti, panaši į labiausiai tikėtiną nagrinėjamų prekių formą, juo labiau tikėtina, kad tokia forma neturi skiriamųjų požymių Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio

1 dalies b punkto prasme. Ir priešingai, prekių ženklas, kuris gerokai nukrypsta nuo normos ar ūkio šakos papročių ir todėl atlieka pagrindinę kilmės nuorodos funkciją, turi skiriamųjų požymių (2004 m. vasario 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Henkel*, C-218/01, Rink. p. I-1725, 49 punktas ir 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Henkel prieš VRDT*, C-456/01 P ir C-457/01 P, Rink. p. I-5089, 39 punktas).

32 Prekių ženklo skiriamasis požymis gali būti įvertintas tik atsižvelgiant į prekes ar paslaugas, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, taip pat įvertinus suinteresuotosios visuomenės dalies požiūrį į jį (minėtų sprendimų *LITE* 27 punktas ir *Kit Pro ir Kit Super Pro* 20 punktas).

33 Pažymėtina, kad registruojamu prekių ženklu pažymėtos prekės yra plataus vartojimo prekės, skirtos visiems vartotojams. Todėl registruojamo prekių ženklo skiriamieji požymiai turi būti vertinami atsižvelgiant į galimus vidutinio, normaliai informuoto, protingai dėmesingo ir nuovokaus vartojo lūkesčius (1999 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, C-342/97, Rink. p. I-3819, 26 punktas).

34 Taip pat primintina, kad tam, kaip atitinkama visuomenės dalis vertina prekių ženklą, turi įtakos jos atidumo lygis, galintis skirtis priklausomai nuo atitinkamų prekių ar paslaugų kategorijos (pagal analogiją žr. minėto sprendimo *Lloyd Schuhfabrik Meyer* 26 punktą). Yra visuotinai žinoma, kad skalbimo ir valymo priemonių rinkoje, pasižyminčioje didele konkurencija, veikiantys ūkio subjektai turi laikytis techninių minėtų prekių pakuočių ir privalomo ženklinimo etiketėmis reikalavimų. Tokiomis aplinkybėmis ūkio subjektai labai suinteresuoti, kad jų prekės išsiskirtų iš konkurentų prekių, ypač kalbant apie jų pakuotės išvaizdą, kad būtų pritrauktas vartotojų dėmesys. Taip pat atrodo, kad paprastas vartotojas tikrai gali

suvokti atitinkamų prekių pakuotės formą kaip šių prekių komercinės kilmės nuorodą, jeigu ši forma turi jo dėmesiui pritraukti pakankamų požymių (žr. šiuo klausimu minėto sprendimo *Butelio forma* 34 punktą).

35 Be to, pažymėtina, kad Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktas neskiria skirtingų prekių ženklų kategorijų. Todėl, vertinant iš pačių prekių formos arba iš šių produktų pakuotės formos sudaryto erdvinio prekių ženklo skiriamuosius požymius, neturi būti taikomi griežtesni kriterijai nei kitų prekių ženklų kategorijų atveju (žr. šiuo klausimu minėtos sprendimo *Butelio forma* 35 punktą).

36 Ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba priėjo prie išvados, kad registruojamas prekių ženklas neturi skiriamųjų požymių, atsižvelgdama į tai, kad „nagrinėjamą žymenį iš esmės sudaro talpykla, kurio forma, kadangi vienas galas yra platesnis, o kitas – siauresnis, primena apverstą kriaušę, ir kurio kampai yra švelniai suplokštinti". Apeliacinė taryba taip pat konstatavo, kad „joks iš šių bruožų neatrodo turintis skiriamųjų požymių, nepriklausomai nuo to, ar jie būtų vertinami atskirai, ar kartu", kad „todėl nagrinėjama forma negali būti laikoma skiriamąja pagal savo prigimtį", kad „nei suplokštinti kampai, nei viršutinė ar apatinė plokščiosios dalys iš esmės nepakeičia bendro formos keliamo įspūdžio" ir kad „mažai tikėtina, jog atitinkamas vartotojas atkreips dėmesį į šiuos požymius ir vertins juos kaip ypatingos komercinės prekės kilmės nuorodą". Kalbėdama apie nurodytą nagrinėjamos formos spalvų kombinaciją, Apeliacinė taryba pažymėjo, kad ji nesustiprina prekių ženklo skiriamųjų požymių". Be to, Apeliacinės tarybos manymu, „dėl erdvinių ir spalvinių šios talpyklos bruožų, neturinčių skiriamųjų požymių, negali atsirasti žymuo, turintis minimalių skiriamųjų požymių".

37 Pažymėtina, kad siekiant nustatyti, ar nagrinėjamo flakono formą visuomenė gali suvokti kaip prekės kilmės nuoroda, reikia išnagrinėti bendrą šio flakono išvaizdos keliamą įspūdį (šiuo klausimu žr. 1997 m. lapkričio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *SABEL*, C-251/95, Rink. p. I-6191, 23 punktą ir minėto sprendimo *Butelio forma* 39 punktą).

38 Nagrinėjamoje byloje registruojamą prekių ženklą sudaro balto ir permatomo flakono forma. Tai yra plastikinė talpykla, kuria sudaro permatomas korpusas ir baltas kamštis. Priekinėje ir galinėje kamščio pusėse yra iškilus „V" formos profilis, pratęsiantis šoninių korpuso briaunų liniją. Talpykla pastatoma kamšiu į apačią.

39 Kalbant apie skirtingų elementų vertinimą primintina, kad žymuo, kurį sudaro skiriamųjų požymių neturintys elementai, gali turėti skiriamųjų požymių, jeigu konkretūs požymiai, būtent skirtingų elementų suderinimo būdas, parodo, kad šis žymuo yra kur kas daugiau nei paprasčiausia jį sudarančių elementų sudėtis (šiuo klausimu žr. minėtų sprendimų *Kit Pro ir Kit Super Pro* 29 punktą ir *Butelio forma* 40 punktą).

40 Konkrečiai kalbant apie nagrinėjamą formą konstatuotina, kad iš visų šiame procese šalių pateiktų dokumentų analizės matyti, jog sudėtinių elementų kombinacija iš tikrųjų yra specifinė ir negali būti vertinama kaip visiškai įprasta visoms nagrinėjamoms prekėms. Todėl pažymėtina, kad talpykla, kurią prašoma įregistruoti, turi tam tikrų ypatumų, kurie ją skiria nuo paprastai rinkoje naudojamų skalbimo ir valymo priemonių talpyklų. Šiuo požiūriu konstatuotina, kad, kaip tvirtina ieškovas, nagrinėjama talpykla yra ypač kampuota ir kad kampai, briaunos ir paviršiai sąlygoja, jog ji primena kristalą. Be to, talpykla sukelia vientisumo įspūdį, nes kamštis yra integruotas į bendrą vaizdą. Galiausiai talpykla yra ypač plokščia. Taigi ši kombinacija suteikia nagrinėjamam flakonui ypatingą ir neįprastą išvaizdą, kuri gali

pritraukti atitinkamos visuomenės dėmesį ir leisti jai, patiriant nagrinėjamų prekių pakuotės formos įtaką, atskirti įregistravimo paraiškoje nurodytas prekes nuo kitos komercinės kilmės prekių (šiuo klausimu žr. 2003 m. kovo 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *DaimlerChrysler prieš VRDT (Calandre)*, T-128/01, Rink. p. II-701, 46 ir 48 punktus ir minėto sprendimo *Butelio forma* 41 punktą).

41 Be to, kalbant apie panašioms prekėms naudojamas talpyklas, ypač atsižvelgiant į ieškovo pateiktus pavyzdžius, konstatuotina, kad balta ir permatoma flakono spalva nagrinėjamu atveju neatima skiriamojo požymio iš žymens, kurį prašoma įregistruoti.

42 Iš viso primintina, jog minimalaus skiriamojo požymio pakanka, kad nebūtų galima taikyti Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkte įtvirtinto absoliutaus atmetimo pagrindo (žr. 2002 m. vasario 27 d. Pirmosios instancijosteismo sprendimo *Eurocool Logistik prieš VRDT (EUROCOOL)*, T-34/00, Rink. p. II-683, 39 punktą ir panašiai minėto sprendimo *Calandre* 49 punktą). Be to, kadangi, kaip pažymėta, pirmiau registruojamą prekių ženklą sudaro charakteringos išvaizdos elementų kombinacija, kuri jį skiria nuo kitų rinkoje esančių atitinkamoms prekėms skirtų formų, konstatuotina, kad registruojamas prekių ženklas, vertinant jo visumą, turi minimalių reikalaujamų skiriamųjų požymių.

43 Be to, primintina, kad vienuolika iš penkiolikos valstybių narių, kurios sudarė Europos Bendriją registravimo paraiškos pateikimo metu, neprieštarauja identiškos formos registracijai kaip tarptautinio prekių ženklo pagal Madrido tarptautinės prekių ženklų registracijos sistemą. Dėl to vienuolikoje valstybių narių, t. y. Belgijoje, Danijoje, Vokietijoje, Ispanijoje, Prancūzijoje, Italijoje, Liuksemburge, Nyderlanduose, Austrijoje, Portugalijoje ir Suomijoje šio prekių ženklo apsauga yra tokia pati kaip

ir tuo atveju, jeigu jis būtų įregistruotas tiesiogiai atitinkamos valstybės nacionalinėje prekių ženklų tarnyboje.

44 Iš tikrųjų teisinga, kad Apeliacinė taryba ginčijamame sprendime teigė, jog VRDT turi savarankiškai vertinti kiekvienu atskiru atveju.

45 Iš tikrųjų Bendrijos prekių ženklų režimas yra autonominė sistema, kurią sudaro taisyklių ir siekiamų tikslų visuma ir kurios taikymas nepriklauso nuo jokios nacionalinės sistemos (2000 m. gruodžio 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Messe München prieš VRDT (electronica)*, T-32/00, Rink. p. II-3829, 47 punktas). Todėl žymens tinkamumas būti įregistruotam kaip Bendrijos prekių ženklui turi būti vertinama remiantis tik atitinkamais Bendrijos teisės aktais. Taigi VRDT ir atitinkamu atveju Bendrijos teisėjas nėra saistomi valstybės narės ar trečiosios valstybės sprendimu, kuriuo pripažįstamas to paties žymens tinkamumas būti nacionaliniu prekių ženklu (minėto sprendimo *Žibintuvėlių forma* 41 punktas).

46 Bet kuriuo atveju ankstesnės registracijos valstybėse narėse yra aplinkybės, į kurias, nors jos nėra lemiamos, gali būti atsižvelgta dėl Bendrijos prekių ženklo registracijos (2000 m. vasario 16 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Procter & Gamble prieš VRDT (Muilo gabaliuko forma)*, T-122/99, Rink. p. II-265, 61 punktas; 2001 m. sausio 31 d. Sprendimo *Sunrider prieš VRDT* (*VITALITE*), T-24/00, Rink. p. II-449, 33 punktas ir 2001 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Henkel prieš VRDT* (*Apvali raudona ir balta tabletė*), T-337/99, Rink. p. II-2597, 58 punktas). Minėtos registracijos taip pat gali būti pagalbinė analizės priemonė vertinant Bendrijos prekių ženklo paraišką (2003 m. lapkričio 26 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *HERON Robotunits prieš VRDT* (*ROBOTUNITS*), T-222/02, Rink. p. II-4995, 52 punktas).

47 Kaip pirmiau 40 punkte pažymėjo Pirmosios instancijos teismas, primintina, kad registruojamas erdvinis prekių ženklas yra neįprastas ir leidžia atskirti nagrinėjamas prekes nuo kitos komercinės kilmės prekių. Šį teiginį sustiprina tai, kad ieškovas įregistravo erdvinį prekių ženklą, kurio forma visiškai atitinka nagrinėjamoje byloje registruojamo prekių ženklo formą, ir padarė tai vienuolikoje valstybių narių.

48 Iš pirmiau išdėstytų samprotavimų, nenagrinėjant kitų ieškovo argumentų, matyti, kad Apeliacinė taryba neteisingai konstatavo, jog registruojamas prekių ženklas neturi jokio skiriamojo požymio Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto prasme.

49 Todėl ieškinio pagrindas pripažintinas pagrįstu, o ginčijamas sprendimas – naikintinu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

50 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė.

51 Kadangi VRDT pralaimėjo bylą, remiantis ieškovo reikalavimais, jai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2002 m. spalio 3 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) Ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 313/2001-4).**

2. **Priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.**

Legal Tiili Vilaras

Paskelbta 2004 m. lapkričio 24 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

H. Jung

Pirmininkas

H.Legal